

Pozměňovací návrh poslance

Vítězslava Jandáka

Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) (sněmovní tisk 666)

NAVRHOVANÉ ZMĚNY:

§ 52:

Za odst. 2 vládního návrhu se vkládají nově odstavce 3 a 4, které zní:

(3) Správní orgán vydá posouzení ve lhůtě do 30 dnů ode dne podání žádosti, ve zvláště složitých případech do 60 dnů.

(4) K posouzením vydaným po lhůtě, pokud jsou závaznými stanovisky v řízeních, o nichž rozhoduje jiný správní orgán podle jiného právního předpisu, se nepřihlíží.

Obecné odůvodnění:

Ad odst. 3 a odst. 4)

Ustanovení pozměňovacího návrhu důsledně řeší časté situace, kdy se správní řízení vedená dle platného památkového zákona anebo dle jiných právních předpisů, kde je památkový orgán dotčeným orgánem, v rozporu se správním řádem vlečou po mnoho měsíců. Takovéto nezákonné situace ohrožují žadatele, respektive vlastníky kulturních památek a dalších staveb na územích památkových rezervací a zón v konzumaci jejich vlastnických práva a ohrožují i památky, protože ve svém důsledku nezákonně oddalují proces jejich obnovy.

Ad odst. 3)

Zákon stanovuje památkovému orgánu dostatečně dlouhé lhůty, aby vydal posouzení. Lhůty 30 a 60 dní jsou dostatečné i pro posouzení náročných případů.

Ad odst. 4)

Častým případem jsou v oblasti památkové péče situace, kdy správní orgán památkové péče vydává posouzení ve věci, o které je příslušný rozhodovat jiný správní orgán (zejména stavební úřad v řízeních dle stavebního zákona), tedy závazné stanovisko.

Pokud orgán památkové ve lhůtě stanovené mu zákonem posouzení přesto nevydá, rozumí se tím, že žádost nepředstavuje nebezpečí ohrožení, poškození či snížení památkových hodnot předmětné věci a tím i veřejného zájmu na ochraně památkových hodnot, jinak by takové posouzení ve věci vydal. Pozměňovací návrh, dle něhož se k těm posouzením, pokud jsou závaznými stanovisky v jiném řízení (nejčastěji stavebním), nepřihlíží, je jednoznačnou motivací pro správní orgán, aby dodržoval správní termíny stanovené mu zákonem, jinak ponese věcnou a zejména kulturní a služební zodpovědnost za důsledky prodlení tím, že se k těmto posouzením nebude přihlížet. Řízení, v nichž správní orgán památkové péče vydává posouzení ve věci, o které je příslušný rozhodovat jiný správní orgán, nemohou být v rámci českého právního řádu vleklá ani jinak mimořádná z hlediska skutečně realizovaných správních termínů.

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH K § 19:

Celý § 19 vládního návrhu zákona se upravuje do tohoto znění:

§ 19

Řízení o prohlášení za kulturní památku

(1) Řízení o prohlášení za kulturní památku vede ministerstvo.

(2) V řízení o prohlášení za kulturní památku podle § 18 odst. 3 má práva a povinnosti účastníka řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu osoba, která se po smrti člověka může domáhat ochrany jeho osobnosti podle jiného zákona⁷⁾.

(3) Před vydáním rozhodnutí si ministerstvo vyžádá stanovisko krajského úřadu a památkového ústavu.

(4) V rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku může ministerstvo současně uvést, že výslovně uvedená stavba, která není samostatnou věcí, se kulturní památkou nestává, ačkoliv pozemek, na kterém je zřízena, se za kulturní památku prohlašuje.

(5) Rozhodnutí o prohlášení za kulturní památku zašle ministerstvo nejpozději do 10 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, památkovému ústavu k zápisu do seznamu památkového fondu.

(6) V řízeních vedených dle § 19 ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne zahájení řízení. Nerozhodne-li ministerstvo ve stanovené lhůtě, rozhodne, nebo řízení zastaví ve lhůtě do třiceti dnů ministr.

Odůvodnění:

Ad odst. 3)

Vládní návrh zákona bezdůvodně ruší povinnost vyžádat si stanovisko krajského úřadu, zakotvenou v platném památkovém zákoně. Krajský úřad tak ztrácí možnost vyjádřit se k rozšiřování památkového fondu. Proto je pozměňovacím návrhem vložen do zákona odstavec, který zajistí obligatorní stanoviska krajského úřadu i památkového ústavu.

Ad odst. 6)

Vzhledem k náročnosti řízení, které vyžaduje obstarat si stanoviska krajského úřadu i památkového ústavu, je zákonodárcem stanovena přiměřená a dostatečně dlouhá lhůta 60 dnů. Pokud ministerstvo ve věci přesto nerozhodne, má se za to, že věc vyžaduje posouzení nadřízeného správního orgánu. Ministr ve věci buď rozhodne, nebo řízení zastaví. Ustanovení pozměňovacího návrhu účinně brání řízením táhnoucím se obvykle dlouhé měsíce, v některých případech i déle než rok, která nezákonně poškozují vlastníky v konzumaci jejich vlastnických práv. Zároveň zdůrazňuje zodpovědnost centrálního orgánu státní správy za rozšiřování památkového fondu i odpovědnost ministra v této věci.

Ad odst. 1, odst. 2., odst. 4, odst. 5)

Tyto odstavce jsou posunutím nezměněných odstavců vládního návrhu v novém znění § 19.